

Ølkasser og lignende, det pynter ikke op i Lokalet. Man har efterhaanden opnaaet at gøre Opholdet i 3die Klasses Ventesele paa Jernbanerne nogenlunde behageligt ved smaa Midler; f. Eks. ved at lægge Dug paa Bordene og ved at hænge Billeder paa Væggene. Jeg tror, man kunde naa noget lignende paa Færgerne i Kahytten for 3die Klasses Passagerer. Jeg vil altsaa henstille til den højtærede Trafikminister at fortsætte med de Forbedringer, han har foretaget til Gavn for de rejsende paa 3die Klasse, og navnlig henstille, at man forbedrer Forholdene i Kahytterne paa Store Bælts-Færgerne.

P. Th. Nielsen: Jeg har ikke meget at bemærke paa mit Partis Vegne til dette Budget, idet jeg kan henholde mig i alt væsentligt til det Referat, som den ærede Ordfører gav af Stillingen til de enkelte Ændringsforslag. Der er jo ingen Strid. Derimod vil jeg knytte et Par Ord til de Skrivelser, der findes i Betænkningen og til enkelte af Samraadene.

Under Nr. 12 i Betænkningen findes afftrykt en Skrivelse vedrørende Afgiften af Retten til Reklamerings paa Jernbanerne og Retten til Forhandling dér af Blade m. m. Disse Afgifter er paa Finanslovsforslaget opførte med et Beløb af i alt 79,000 Kr. Retten til Reklamerings fører til, at der i Statsbanernes Ventesele i meget stor Udstrækning er hængt Plakater op, hvor forskellige Firmaer anbefaler deres Varer. Jeg er tilbøjelig til at tro, at selv om Statsbanerne paa denne Maade skaffer sig en Indtægt, vilde det dog være bedre, om Reklamerings ikke i saa høj Grad, som det nu er Tilfældet, var knyttet til Ventesele, navnlig til 3die Klasses Ventesele; paa 2den Klasse finder det ikke Sted i samme Udstrækning. Der blev i sin Tid vedtaget en Bevilling paa 15,000 Kr., som skulde anvendes til Ophængning af Billeder i Statsbanernes Ventesele. Det var mig, der den Gang tog Initiativet til at rejse denne Sag her i Tinget, men det var for Resten ikke mig, der fik Ideen dertil, det var Højskoleforstander Elbæk, som havde praktiseret den Tanke paa Privatbanen mellem Horsens og Odder. Jeg synes, det var en fortræffelig Idé, og jeg tror, at mange rejsende har glædet sig ved disse Billeder og ved at læse den Vejledning til Forstaaelse af Billederne, den trykte Paaskrift, der er under Billederne. Jeg synes, at vore Ventesele skæmmes ved al den Reklamerings, der finder Sted. Selv om Statsbanerne skulde tabe en Smule

derved — det vilde for øvrigt neppe blive meget —, synes jeg, man skulde henvise Reklamerings til Korridorer og lignende Steder og indskrænke den i Ventesele, dér pynter den sandelig ikke. Vi bør gøre vort til, at disse Ventesele bliver saa hyggelige for de rejsende som muligt; Billedophængningen har i nogen Grad bidraget dertil, og Virkningen af disse gode Billeder bør ikke forstyrres ved den gennemgaaende smagløse Reklamerings.

I Bilag til Nr. 21 vil man finde en Fortegnelse, som Finansudvalget har udbedt sig over Antallet af Nyansættelser ved Statsbanerne og Ansøgninger til de paagældende Stillinger i de sidste 5 Aar. Tilsvarende Skrivelser og tilsvarende Redegørelser vil man finde under Nr. 32 vedrørende Postvæsenet, under Nr. 48 vedrørende Telegrafvæsenet og under Nr. 197 vedrørende Toldvæsenet. Jeg tror, det kan have sin Interesse at faa samlet i en Betænkning Oplysninger om disse Forhold. Ved Statsbanerne har der i 5 Aar fra mandlige Aspiranter foreligget 1,030 Ansøgninger, medens der i samme Tidsrum kun er blevet ansat 256, og fra kvindelige Elever har der foreligget 247 Ansøgninger, medens der kun er blevet ansat 13. Paa de andre Felter er der lignende Forhold. Ved Trafikafdelingen har der været 165 Ansøgninger om Matrosstillinger, medens der kun er ansat 44. Til Tegnerpladserne har der været 90 Ansøgninger, medens kun 18 er ansatte, til Skibsfyrbøderpladserne har der været 112 Ansøgere, medens kun 26 er ansatte, til Stillingerne som Værkstedsarbejdere har der været 1,625 Ansøgere, men kun 343 er ansatte, og saa fremdeles. Et lignende Forhold mellem Ansøgningers og Nyansættelsers Antal vil man finde i de andre af mig nævnte Etater. Ansøgningernes høje Antal viser, at der er en overordentlig stærk Stræben efter at komme ind i disse faste Stillinger, og det paa Trods af, at Lønnen navnlig for Elever ingenlunde er stor. Hvis den skulde betragtes som Løn for det udførte Arbejde, maatte den siges at være lille, men den kan ogsaa ses under den Synsvinkel, at disse Elever staar i Lære et vist Tidsrum, og fra dette Synspunkt kan det maaske nok forsvares, at Vederlaget er saa lille.

Det er i og for sig beklageligt, at saa mange af vore unge Mennesker, der har taget Realeksamen, mener, at den bedste Vej for dem er en af disse faste Stillinger under Statsbanerne, Postvæsenet, Telegrafvæsenet eller et af de andre Væsener,